

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf pojde te dni v Berlin, da bode v pričo pri pogrebnih slavnostih za nemškim cesarjem. — Drž. zbor ne pride nič kaj naprej s svojim delom, razprave o drž. proračunu pa se pričnó, če ostane pri tem, kakor je sedaj odločeno, vendar-le še pred veliko nočjo. — Poslanec dr. Tonkli je v dotičnem odseku vprašal ministra za uk in bogočastje, kedaj misli vpeljati slov. razrede na srednjih šolah v Mariboru, v Celji, v Gorici in v Trstu. Minister je odgovoril, da se mu je še o tej reči treba — učiti, to se pravi, da je nam treba še čakati. Odsek pa s tem odgovorom ni bil zadovoljen ter je vzprejel resolucijo, ki tirja odločno, da stori minister to, čem prej je mogoče. — Graški mestni zastop je poslal na rakev nemškega cesarja lavo-rov venec z velikim trakom, na njem pa je napis: Štaj. glavno mesto Gradec. Nam se zdi, da ni bilo velike sile za to. — Na Koroškem je po nekaterih krajih precej „divjih zakonov“, sedaj pa jim jih postaja že preveč ter se postopa ostro zoper nje. Preostro ne bode lahko kje. — Koroška hranilnica v Celovci napravi na lastne stroške — za kacic 40.000 glđ. — od Celovca do Vrbe novo cesto, drži pa naj le ta cesta ob južnem bregu Vrbskega jezera in ime jej bode Franc-Joževo cesta. — V Kot-mirski vasi je nova podružnica sv. Cirila in Metoda, udov ima 106. Enaka podružnica pa se snuje v Št. Janži v spodnjem Roži. Za-njo ima pooblastilo vrli župan Mart. Štih. — Mestni zastop v Ljubljani je volil posebno deputacijo, da pojde v Djakovo o zlati maši škofa Stross-mayerja. Več slov. občin in društev si je ime-novalo slavn. škofa za častnega uda. — Zadnji živinski sejem se jim je v Ljubljani dobro obnesel, posebno klavne živine se je veliko prodalo v Gorico in Trst. — V Gorici priredi slov. čital-nica veliko „besedo“, dne 19. marcija. — Na Krasu je zadnje dni meseca februarja šel Št. Blažič, 28 let star, trden mož na sejem v Di-vačo. Tam si je kravo kupil, toda ni je prignal domov, kajti gredoč je zmrznil. — V Trstu se ne godi posebno dobro Slovencem, kajti mestni zastop je italijansk, toda tudi Slovenci ne drže rok križem ter se mu postavijo po robu, če jih sili s svojo italijanščino. Tako une dni v Bar-kovljah, mestni svet bi bil rad novo šolo z ita-lijanščino, toda slov. ljudstvo poprosi — za nemščino, to pa za to, da ostane vse, vsaj za nekaj časa, pri starem, slov. jeziku. — Trtno uš imajo že tudi v Istri, v okrajih Koper in Poreč je več ali manj 132 ha. okuženih. — V unem tednu je bilo v Hercegovini veliko strahú, kajti na večih mestih je bil potres in grmenje pod zemljo. Nesreče pa ni vsled tega nikjer nastalo. — V Galiciji in Bukovini je nastala

velika povodenj in tudi po nekaterih Ogerskih krajih so že znamenja za-njo.

Vunanje države. Viljelm I., kralj Prusije in cesar Nemčije je v petek dne 9. marcija ob 8½ uri dopoludne umrl. Samo 13 dni še mu je manjkalo, da spolni svoje 91. leto. Naslednik mu je njegov sin Fridrik I. — tisti, ki že toliko časa boleha v grlu. Iz San-Remo se je zadnje nedeljo pripeljal v Berlin in nastopil je svoje vladanje s prav malim upanjem, da za dolgo. — Ob nemških mejah je novo gibanje pri ruskih vojakihi. pravi se, da gredo za to, ker je veliko bolnih, Rusi nazaj, proč od mej. To je malo verjetno. — Rusija se pogaja s sv. Očetom v Rimu, trdi se, da ne brez uspeha in da pride kmalu nov ruski poročnik v Rim ter ostane ondi stalno. To bi bilo preveselo in zato skorej ni verjetno. — Italija, to je minister Crispi ne more najti mirú, povsod sluti vele-izdajo v tem, če da človek svoje ime na adresi do sv. Očeta. Te dni je mož kar 8 mestnih za-stopov razpustil, ker so bili sv. Očetu poslali adresi. — Na Francoskem stopa general Bou-langer zopet na vrh in utegne mož biti še ke-daj nevaren sedanji vladi, kaj če ne tiči v njem kak Napoleon? — Vojaštvo dobi 5 višjih ogle-dov in Francozje si domišljavajo, da bodo le ti čuda delali, če pride do vojske. — Anglija za-trjuje, da stoji na strani Nemčije in Avstrije, kar se tiče Bolgarije, kneza pa ne pripozna za Bolgarijo, če je le kaj strahú, da izda Bolga-rijo Rusom. — Kakor se kaže, bode poslej še vedno bolgarsko vprašanje „jabelko prepira“. Pismo turške vlade, da je Koburški princ „zo-per postave“ knez Bolgarov, utegne za princa imeti veliko pomena in človek skorej lahko sodi, da je za princa bolje, če strese, čem prej more, bolgarski prah z nog ter se povrne na lepo Ebenthalsko graščino za Dunajem. Princ sam pa še bojda ne misli na to ter še je tudi velika večina Bolgarov sedaj na njegovi strani, toda naj se ne zanaša preveč na to zvestobo! — Srbska vlada ima vsled novih volitev skorej proste roke, kajti celo drobna je manjšina li-beralnih poslancev. Kralj Milan pojde kmalu spomladi na južne kraje, da se pokaže po svo-jem mladem kraljestvu, spremlja ga tje pred-sednik ministerstva, general Gruic. Liberalci, ki so pri volitvah grdo propadli, imajo polna usta očitanj zoper prejšnjo liberalno vlado in izlasti še zoper Ristića, češ, da jih je pustil pri volitvah na cedilu. — Ob Rdečem morji še stoji vse, kakor je bilo. Vidno se nobena stran ne upa nad drugo, toda ital. vojaštvo gre ve-liko sovražnici nasproti — vročini, abesinski vojaki so je pa že več ali manj vajeni. Pri zaveznih četah razsaja bojda ostudna bolezen osepnice. — V Ameriki pada cena pavoli, in ker je imajo po nekaterih mestih veliko, se je bati, da bode denarnih polomov. V New-Yorku

se je tak polom že izvršil pri treh trgovskih hišah.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Konec.)

Železni konj je vozil nekaj časa med planinami in strmimi stenami. Ko se svet nekoliko odpré, smo se vozili kraj Hallstadtskega jezera. Unkraj jezera smo videli mestice Hallstadt stisneno med goro in med jezerom. Tako planinsko jezero je kaj jako lepega. Ima čisto in zdravo vodo, dokler so naše mlake polne mlaja in gnjilobe.

V Ausseeju sva se komaj kaki dve uri mudila. Tudi Aussee je poletnim gostom priljubljen kraj, kakor Ischl. Lepa planinska dolina se človeku hitro prikupi. Čvrst zrak in dobra studenčnica storita, da želodec hitreje kuha in zopet ga je bilo treba potolažiti, da ni cvilil.

Že v mraku hitiva zopet na železnico. Na postaji Verčah se ločim od svojega ljubega tovariša. Jaz sem izstopil, da obiščem starega sošolca, katerega od dijaških let nisem več videl; tovariš se je pa dalje peljal, da si ogleda slavni štift Admont.

Nekdanji sošolec, sedaj župnik, me je že čakal na kolodvoru ter me jako ljubeznjivo sprejel. Skorej do polnoči sva pri večerji sedela. Toliko golča sva imela, kakor dve sosed, ki se štirinajst dni niste videle.

Ko se drugi den prikažem med zagredskimi vratici in grem k altarju, so vsi, ki so prišli k sv. meši, kakor na povelje vstali. Mislim si: glej, kako so me župljani mojega sošolca lepo počastili. Toda tudi takrat, ko je gospod župnik šel k altarju so vsi vstali, in moja baharija se je precej ohladila. Lepa navada je to.

Precej zjutraj sklenemo iti na bližnjo goro. Okoli opoldneva smo jo doplazili. Solnce je prižigalo, kakor bi nam na hrbtu kurili. Vrh planine je zeleni planinski travnik, kjer planinaria pase svojo goved in svoje ovce. Planinska goved pa ni vselej tako krotka, kakor se na prvi pogled vidi, zato sem se jaz precej od kraja bolj plotu držal. Gospod župnik me je pikal, rekši, da nimam ravno dosti korajže. Zdaj primumlja bik, in kakor bi trenil sem bil črez plot, ki je bil gotovo dva metra visok.

Zdaj gledam črez plot za korajžnim gospodom; toda v tem hipu počutim roko na svojih ramenih: bil je g. župnik; njega je še prej črez plot vrglo, kakor mene. Jaz se čudim rekoč: o gospod, pa je vas danes tudi korajža zapustila? — To je bilo kaj smeha!

Raz gore smo imeli krasen razgled v Anžižno dolino, a pred nami je stal siloviti Dachstein, že septembra ves beli, kakor mlinar.

Za obed nam planinaria skuha neko jed, ki je bila našim ajdinskim žgancem najbolj podobna, pa za moj želodec ni bila, ker je masčala stala na jedi, kakor če pri nas gospodinja žgance z mlekom polije, da žganci komaj malo glavo vun molijo.

V naši družbi je bil bolj postaren gospod, sicer pošten mož, a to navado ima, da vsako potrdi, katero kdo zine. S takim človekom, ki vsako poresni, ni govoriti, človeku golča zmanjka.

Drugo jutro se napravim zopet na pot in sicer naravnost domu. Na postaji Selzthal se mi tovariš ves židane volje zopet pridruži; v Admontu se mu je vrlo dopadlo.

Unkraj Gradca že je mojega ljubega tovariša zopet zmanjkalo. Rekel mi je: meni se še nič domu ne mudi. Ko v Maribor pridrim, me prijatelji prašajo: Kje pa je tovariš? „Zgubil sem ga“. Kje pa hodi? „Bog vé!“

Dr. Ivan Boreski.

Smešnica 11. Več kmetov sedi v krčmi okoli dolge mize. Že se dela mrak in od župnijske cerkve zapoje zvon. Vsak si sname klobuk z glave ter malo pomoli, dobro ali slabo, kakor pač kateri premore. Samo eden ne sname klobuka in tudi pipe ne dene iz ust. „No“, vpraša ga tedaj sosed, „kaj še za te ni večna luč?“ „Je“, odvrne mož, „je že, toda jaz ne molim večne luči v krčmi.“ „Zakaj pa ne?“ vpraša sosed. „Moj oče so mi kedaj radi djali: Fanté, slab gospodar, ki moli večno luč v krčmi.“

Razne stvari.

(Vabilo k odborovi seji družbe duhovnikov.) Pri obnem zboru družbe duhovnikov dne 12. t. m. so bili v novi odbor voljeni naslednji č. gospodje: Hrg, Hajšek, Kosar, dr. Križanič, Modrinjak, Ogradi in dr. Pajek. Da se novi odbor ustanovi, to je, da si izvoli predsednika, denarničarja in tajnika in ob enem reši po zadnji odborovi seji vložene prošnje za podporo, novoizvoljene č. gg. odbor-nike k odborovi seji dne 20. t. m. to je, prihodnji torek ob 11. predpoldnem v kn. šk. pisarno vljudno vabi dosihmalno predstojništvo.

(Nova postava.) Gledé prestavljenja učiteljev na ljudskih šolah je pre naredil letos dež. zbor v Gradci dotično postavo ter odločuje poslej ne več okr. šolski svet, kedaj se njih kateri prestavi, ampak dež. šolski svet. Le-ta sprememba je dobila najvišje potrjenje.

(Imenovanje.) Mesto c. kr. bilježnika ali notarja v Celji je dobil g. J. Detiček, doslej na enakem mestu v Gornjem Gradu. Tje pa se preseli g. K. Schwarzenberg, doslej c. kr. notar na Vranskem.

(Čudno.) Nemški turnarji v Mariboru bili bi zadnjo soboto, dne 10. marcija imeli svojo veselico in to se zna, da bi ne bili opustili plesa. Zoper njih voljo pa je izostalo oboje in to ne za voljo posta, ampak za voljo smrti nemškega cesarja. Od njih se torej uči človek lahko veliko, gotovo pa ne kršč. življenja. Oj to telovadstvo!

(Tržišče.) Koliko mesto Maribor dobiva denarja v mestno kaso samo od slov. kmetov, to se lahko razvidi iz tega, da je prejelo v dveh mesecih, januariju in februariju, 2794 fl. in 5 kr. od njih samo za to, da so smeli svoje reči postaviti na trg, to je na prodaj. Dobro bode, če si slov. kmetje to zapomnijo.

(Ok. zastop.) Mariborski mestjani imajo to srečo, da so gospodarji v mestu, pa tudi v okrajih. Mi jim te sreče ne zavidamo, toda tega vendar ne znamo, odkod da imajo pravico tudi c. kr. pošto rabiti, ne da ji plačajo, kar jej gre. Zadnji čas namreč razpošiljajo obč. zastopom v tem okraju neko prepoved, naj ne podpisujejo le-ti prošnje za versko šolo, to pa brez vsega plačila, tedaj na drž. stroške.

(Jour fix.) V nedeljo, dne 11. marcija, je imel znani rodoljub, g. dr. Janko Srnc, v slov. čitalnici zanimivo razpravo ter je v njej razlagal, v kaki razmeri da ste si „drž. pravica pa človeška volja“. Vsakdo izmed obilnih poslušalcev mu je pritrdil, da bi bila za ljudi velika sreča, ko bi šli te dve reči lepo v kup.

(Slovstvo.) Jos. Stritarja zbranih spisov je sedaj že 37. snopič prišel med ljudi, pri J. Giontini pa „Stric Tomova koča“. Svoje dni so ljudje radi brali te bukve.

(Vodstvo c. kr. poštne hranilnice) je razposlalo „obrestne nakaznice“ na rdečem papirju. Vložnik, ki mu je taka tiskanka prišla v roke, naj ne zamudi s svojo vložno knjižico in z doposlano nakaznico iti ali koga poslati na pošto, da se mu v knjižico zapišejo obresti, ki so se za leto 1887 nabrale in so na rečenem papirju nakazane ali napovedane. Nakaznica velja dva meseca. Če vložnik ta čas zamudi, moral bi pozneje svojo knjižico poslati na Dunaj, da mu tam obresti vpišejo in potem seveda knjižico vrnejo.

(Tudi Ljutomer!) Skraja so, kakor smo to onokrat povedali, določili, da se letošnje razstave v Celji vdeležijo politični okraji: Brežice, Celje, Slovenji-Gradec, Maribor, Ptuj. Sedaj je dotični odbor sklenil, da bode dobro, če se pri druži tudi okraj Ljutomerski. Čudno, da je bil tako slavni odbor na tak okraj, kakor je Ljutomerski, pozabil.

(Povodenj.) Spomladnji jug je Pesnico tako napolnil, da je pri Moškanjcih prestopila bregove svoje ter je preplavila njive in travnike na široko, na obžaljevanje tamošnjih posestnikov.

(V cerkvi.) V cerkvi č. oo. minoritov na Ptuj je bil te dni star kmet pri sv. maši. Ko so ljudje po sv. maši vstajali, ostal je stariček mirno v klopi. Bil je mrtev.

(Rop.) G. Jurij Graf, lastnik plinarne v Mariboru, je bil v Oberhambachu, daleč gori v Nemčiji žalostno končal življenje. Našli so ga v njegovem poslopju, ko je bil že 4 dni mrtev. Kdo ga je umoril in koliko mu je odnesel denarja, ni še znano.

(Bogastvo.) V Trstu živita zakonska, ki sta dobila v 19 letih 18 otrok, samih dečkov. Letos dne 5. marcija pa sta dobila še trojčke, same deklice. Ime jima je Caenazzi.

(Srmt v grobu.) V Velmeru na Erdeljskem je bila neka žena več zdravila, kakor bi ga bila smela in je vsled tega umrla. Kakor po navadi, so jo tretji dan pokopali, toda žena je bila le zaspala in se je v grobu prebudila. Pogrebnišnik je slišal ropotanje, ali predno so grob odprli, bila je že mrtva. Da pa je živela v grobu, sklepajo iz tega, da je bilo oblačilo raztrgano na njenem truplu. Stvar je podobna precej radi.

(Ob delo.) Premogarska družba v Trbovljah opusti z dnešnjim dnevom kopanje v Libojah. Vsled tega pride kakih 50 delalcev ob kruh in težko, če si dobodo kmalo še zaslužka.

(Smrt na kosa.) V Dornavi blizu Ptuja je v torek, dne 13. marcija, umrl gosp. Janez Glinšek, tamošnji učitelj, star še le 43 let. Pluća so se mu bila unela in zapustil je ženo in več otrok. Kolikor znamo, bil je ranjci vesten učitelj in so ga otroci imeli radi. Naj ostane za njim blagi spomin!

(Izneverjenje.) Kakor nevarno je dati ljudem, ki nimajo premoženja, uradnije v roke, kaže izneverjenje 2000 gld., ki se je pokazalo na Ljubnem v Savinjski dolini. J. Globočnik, poprej dober urar v trgu, dobil je c. kr. pošto službo in tu je kmalu denar, ki se mu je izročil, jel rabiti za se in sedaj so ga dali že pod ključ. Noč ima svojo moč, pravi pregovor, toda kakor se kaže, ima ga tudi denar.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg.: Matjašič 6 fl., Bizjak 53 fl., Fišer A. 11 fl., Kocuvan 1 fl.

Listič upravnštva: G. v Lj.: Nam je jako žal, da nam ni bilo moči ustreči Vaši želji že v tem listu. — G. F. S. v K.: Mi že ne znamo, kdo Vam pomaga, ljubi Bog Vam pa ni hotel, kajti dobili ste od njega premalo — v glavo. — Č. g. V. V.: Če spravimo Vaše besede v obliko, ki bode, po naših mislih, na korist stvari, za katero Vam hodi, gotovo, sicer pa izostane. — G. S. K. na P. Kolikor Vam je ljubo. — G. K. P.: Ni za nas, še manj pa bi bilo za Vas dobro, ako objavimo Vaše pismo. Naj izostane!

Loterijne številke:

V Trstu 10. marca 1888:	76, 2, 13, 85, 78
V Lincu „ „	4, 88, 2, 20, 90